

тово нарѣдено ще намѣрите у народа и около себе си. Вѣрвамъ, че сичко бива съ трудъ; зная, че вий трѣба да издирвате вѣщи пѣснопоици, или приказвачи, отъ които ще слушате, трѣба да имъ са молите, трѣба да писвате и преписвате, а за сичко това иска охолно време, а вамъ, споредъ възложенитѣ сега учителски длъжности и училищни нарѣдби, трѣба много повече време отъ колкото преди; едва ли ви остава 1—2 часа за почивка и единъ празникъ. Тѣй е. Но каква по-сладка, поприятна почивка отъ тая, да чуете нѣщичко хубаво, забелѣжително, да си го напишете, и, когато му доде редъ да го напечатате? Употрѣбвайте прочее празното си време въ що-годѣ полѣзно, събирайте, прибирайте сѣкакви стари и нови нѣсни, описвайте стари, народни и сегашни обичаи, та ще доде време, когато освѣнъ такивато малки награди, що ви обѣщавамъ, като имаме нѣщо готово, и като са потърси, както и ще са търси, увѣрени бждете, че ще получите по-големъ награда, при това и ще ви са печата името съ похвалното: *Старателенъ, неуморимъ и добъръ учителъ*. Такова име сѣкий българинъ цѣни и уважава, сѣкий разбранъ човѣкъ презъ живота ви и до нѣкога послѣ ще ви захваля и споменува до вѣка.